

Estem fent prou per als joves?

Opinió

Rosa Ruiz
Portaveu del PDeCAT

Que hi pensem en ells? Estem fent prou per als joves? Estem pensant prou en qui és el futur del nostre poble?

La demografia de Cardona va cada cop més a la baixa, decreix de forma alarmant, població gran que va envellint i els joves que no troben prou motius per quedar-se al poble, ja que s'incentiva molt més la vida de la gent gran que la dels joves, que no diem que no haguem d'ajudar-los, però també hem de pensar en els joves. Però, com tots sabem, no hauríem de tirar la tovallola ni desanimar els nostres joves perquè busquin el seu futur lluny del seu poble.

Sí que és veritat que la greu situació que s'ha viscut al país aquests anys ha fet migrar molts joves, ja que hi ha hagut poca feina i poc remunerada. Però ara que sembla que s'està sortint del forat, és quan hem de començar a actuar.

“Estem ben segurs que si nosaltres donem la mà als joves, ells l'acceptaran encantats”

Penseu que vivim en un poble a 1 hora de la capital catalana, de la platja i de la muntanya, un poble amb molt d'encant al bell mig de Catalunya, on podríem dir que gairebé ho tenim de tot, i si no ho tenim aquí, ho tenim molt a prop, molts recursos turístics, bones comunicacions, terrenys que en un futur proper podrien allotjar noves empreses, amb sòl urbanitzable. On, si es volgués, podríem donar moltes alternatives als nostres joves. Però els primers que ens ho hem de creure som nosaltres, i poder començar a donar-los algun incentiu perquè tinguin ganes de quedar-se i no de marxar, ja que podríem potenciar moltes coses.

Ja n'hi ha prou de donar per fet que això se'n va enlaire, comencem a actuar i animem i ajudem els joves amb totes les nostres forces, ja que ells són el nostre principi actiu i com és evident el nostre futur.

És cert que s'han de comprometre en projectes, iniciatives, reivindicacions, però tenim sort en aquest aspecte, ja que tenim molts joves amb iniciatives i amb ganes de fer coses i de millorar el poble. També és veritat que és normal que es desanimin, ja que per part nostra tenen poc suport, i pocs recursos per part seva, i aquí és on hauríem de començar a actuar nosaltres i comprometre'ns també a ajudar-los i poder-los donar una mica de “via lliure” en l'acceptació de les seves idees i propostes en comptes d'oposant-nos-hi, ja que a vegades sembla que ens neguem i els posem les coses més difícils expressament, sense valorar-los gaire.

Estem ben segurs que si nosaltres els donem la mà, l'acceptaran encantats.

